

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie z powództwa A. P.

przeciwko Skarbowi Państwa – Prokuratorowi Prokuratury Rejonowej [...] w K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 7 lipca 2026 r.,

na skutek skargi A. P. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez
nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym
w Katowicach w sprawie o sygn. I ACa 1276/26,

odrzuca skargę.

[kf]

UZASADNIENIE

Pismem z 6 czerwca 2026 r. A. P. wniósł do Sądu Apelacyjnego w Katowicach o stwierdzenie „nieuzasadnionej beczynności i przewlekłości w rozpoznawaniu (...) środka odwoławczego od decyzji Sądu Okręgowego” w sprawie I ACa 1276/26. Jednocześnie skarżący wniósł o zwolnienie z opłaty od skargi na przewlekłość.

W uzasadnieniu powołał się na pismo Prezesa Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 17 lutego 2026 r. złożone w sprawie I NSP 21/26. Zdaniem skarżącego pismo to stanowi „przyznanie się (...) do wadliwej organizacji tego Sądu, która skutkuje zapaścią systemu sądownictwa i pozbawieniem obywateli prawa z art. 45 Konstytucji i art. 6 Konwencji Praw Człowieka”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Artykuł 6 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) zalicza do konstrukcyjnych elementów skargi sformułowanie żądania i przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

„Przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie”, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość oznacza m. in. wskazanie konkretnych czynności procesowych, których sąd nie podjął lub dokonał wadliwie, powodując w ten sposób nieuzasadnioną zwłokę w postępowaniu (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 7 czerwca 2005 r., III SPP 95/05; z 15 stycznia 2008 r., III SPP 46/07). Wskazanie tych okoliczności jest niezbędne dla merytorycznej oceny skargi (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 7 czerwca 2005 r., III SPP 95/05; z 7 czerwca 2005 r., III SPP 113/05, z 15 stycznia 2008 r., III SPP 46/07; z 11 grudnia 2013 r., III SPP 256/13; z 10 czerwca 2020 r., I NSP 69/20; z 21 lipca 2020, I NSP 93/20). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalił się pogląd, zgodnie z którym sąd rozpoznający skargę na przewlekłość nie ma obowiązku badania z urzędu sprawności postępowania w sprawie, a powinien ograniczyć się jedynie do okoliczności wskazanych przez stronę (por. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 28 marca 2013 r., III SPZP 1/13).

Skargę niespełniającą tych wymagań sąd odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków (art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość).

Odnosząc powyższe do niniejszej skargi na przewlekłość należy stwierdzić, że nie spełnia ona tych wymagań.

Po pierwsze, skarżący nie podjął nawet próby wykazania, co decyduje w jego ocenie o przewlekłości postępowania w sprawie I ACa 1276/26. Przedłożone pismo nie zawiera w istocie żadnego uzasadnienia.

Skarżący nie podał żadnej okoliczności dotyczącej przebiegu postępowania w sprawie I ACa 1276/26 i czasu trwania tego postępowania, nie opisał czynności procesowych, których zaniechanie lub wadliwe wykonanie przez Sąd Apelacyjny w Katowicach miało – w ocenie skarżącego – doprowadzić do przewlekłości.

Po drugie, za „okoliczności uzasadniających żądanie”, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość nie sposób uznać ogólnikowych wywodów skarżącego na temat pisma Prezesa Sądu Apelacyjnego w Katowicach złożonego w innej sprawie oraz organizacji Sądu Apelacyjnego w Katowicach. Rolą Sądu Najwyższego nie jest zastępowanie skarżącego w formułowaniu podstaw skargi i ich uzasadnienia.

Konsekwencją niedopuszczalności skargi na przewlekłość jest bezprzedmiotowość postępowania w przedmiocie wniosku skarżącego o zwolnienie go od kosztów sądowych (odpowiednio art. 126² § 2 k.p.c.).

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[kf]

[a.ł]